

Sana Aitti Her Köşem

– kul mehmet • 02 Mart 2017

Ümidim neşemdi gözlerin bana her dem
Kaybettim seni ben kayboldu işte neşem
Tenha sokaklar gibi tenhalarda kaldık
Oturur dururdun kalbimde sana aitti her köşem

Düşünürüm seni kaldığım tenhalarda
Severken görmedin beni sen yakınlarında
Seninleydim her dem ben gezdiğin sokaklarda
Oturur dururdun kalbimde sana aitti her köşem

Duruyorum şimdi sensiz ve sessiz bir köşede
Kalmadı artık ne bende hayatımda bir neşede
Ararım bulamam artık yok oldu artık gülüşünde
Oturur dururdun kalbimde aitti sana her köşem

Bir deniz gibi durgun sakindi seninle bu ömrüm
Yaktın bu gönlümü bitirdin kalmadı artık külüm
Ben seni severken sevinçle derdim canım gülüm
Oturur dururdun kalbimde sana aitti her köşem

Olmuyor sabahım karanlık bana her şafak
Bak gör her yer karanlık ben gibi değil apak
Hasret ilinde uçuruma düşüyorum ufak ufak
Oturur dururdun kalbimde sana aitti her köşem

Severken sevginden ben çok emindim
Beni candan seviyorsun diye çok sevindim
Terk edip gittin ya işte şimdi beni bitirdin
Oturur dururdun kalbimde sana aitti her köşem

Bana selama durdu şimdi neden makberler
Açık değil bana gönlünde kapalı pencereler
Akar iken kurudu gönlümdeki akan dereler
Oturur dururdun kalbimde aitti sana her köşem

Gözlerinde neydi bu sürgün olmama sebep
Güzel değil miydi söyle bende olan meşrep
Ben miydım gizlice gelip sokan sinsî o akrep
Oturur dururdun kalbimde aitti sana her köşem

Mehmet Aluç /Kul Mehmet